

D E N S Ä L L S Y N T A R O S E N.

SÅNG.

Vi sök-te väl ro, och vi sök-te väl lif, Men fun-no dem ej på den
 Du un-gersven hörmig, och säg om du sett Min älsk-ling på blomstrande
 I verlden ej finnes en en-da ste ros Så fa-ger, som den-na hon
 "Jag vill dig väl sä-ga, hon bor ic-ke här, Ty tjer-ran hon föd-des, den

PIANO

stranden. Då dro go vi bort på den lån-ga mörka stig, Allt intill de främmande lan-den.
 än-gar? Jag sökt henne länge, jag sö-ker henne brådt Och lockar med klingande strängar.
 ski-ner. Dess ö-gonde blänkas som himlens stjernors må, Dess kindersom klara ru-bi-ner.
 lil-la. Hon vi-sarsig sällan, hon ak-tas ic-ke stort, Hon lockas blott troget och stil-la.

cresc. *sfz*

Den blomman rann upp uti Kanaans land,
 Hon stod på de grönskande grunder,
 När stenen togs undan utaf en Engels hand
 I gryende morgonens stunder."

O saliga tro, o du himmelska ros!
 Nu vill jag till hemmet dig föra.
 Den örtagårdsmästar, som plantat dig på jord,
 Jag evigt vill honom tillhöra.

B. E - g.

